32004D0015

ODLUKA VIJEĆA

od 22. prosinca 2003.

o izmjeni točke 1.2 dijela II. Zajedničkih konzularnih uputa i izradi novog Priloga Zajedničkim konzularnim uputama

(2004/15/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 789/2001 od 24. travnja 2001. o zadržavanju provedbenih ovlasti Vijeća u pogledu određenih detaljnih odredbi i praktičnih postupaka za ispitivanje zahtjeva za izdavanje viza ([1]),

uzimajući u obzir inicijativu Francuske,

budući da:

(1) Mogućnost države članice da je zastupa druga država članica u trećoj zemlji, kako je uređeno točkom 1.2, dijela II Zajedničkih konzularnih uputa, trenutačno je ograničeno na situacije kada država članica koja zahtijeva da ju se zastupa nema diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u trećoj zemlji.

(2) Uslijed povećanog broja zahtjeva za ulazne vize u schengenski prostor sada postoji potreba, u pogledu izdavanja jedinstvenih viza u trećim zemljama, za jedinstveno poduzimanje koraka država članica u provedbi, koordinaciji i racionalizaciji mjesta na kojem se pružaju usluge čija je zadaća razmatranje zahtjeva za izdavanje viza. Stoga se smatra potrebnim osigurati mogućnost državi članici da je u trećoj zemlji zastupa druga država članica čak i kada ona ima već ima diplomatsko predstavništvo u trećoj zemlji, u smislu pravične raspodjele između država članica.

(3) Štoviše, smatra se primjerenim, zbog transparentnosti, izraditi novi Prilog ovim Zajedničkim konzularnim uputama (ZKU), u vezi s tablicom predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza.

(4) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje. Kako se ova Odluka temelji na schengenskoj pravnoj stečevini temeljem odredbi glave IV. dijela trećeg Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od 6 mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Odluku odlučuje hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.

(5) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma kojeg su sklopili Vijeće Europske unije i Republika Island i Kraljevina Norveška o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([2]), koje spadaju u područje iz u članka 1., točke A, Odluke Vijeća 1999/437/EZ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ([3]).

(6) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ([4]). Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

(7) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ([5]). Irska stoga ne sudjeluje u njezinom donošenju, ona ju ne obvezuje niti se ne nju primjenjuje.

(8) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je s njom na koji drugi način povezan u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003.,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Točka 1.2 dijela II. Zajedničkih konzularnih uputa mijenja se kako slijedi:

([1]) SL L 116, 26.4.2001., str. 2.

([2]) SL L 176, 10.7.1999., str. 36.
([3]) SL L 176, 10.7.1999., str. 31.
([4]) SL L 131, 1.6.2000., str. 43.
([5]) SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

1. Točke od (a) do (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) Ako nadležna država nema diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u određenoj državi, jedinstvenu vizu može izdati misija ili diplomatsko predstavništvo države koji zastupa nadležnu državu. Viza se izdaje u ime zastupane države, te podliježe njezinom prethodnom odobrenju i, ako je potrebno, savjetovanju između središnjih tijela. Ako jedna od zemalja Beneluksa ima diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo, on u načelu automatski zastupa druge države Beneluksa, osim ako država Beneluksa o kojoj je riječ ne može zastupati druge države Beneluksa; u takvom slučaju potonje mogu zatražiti od druge države partnera da ih zastupa u viznim pitanjima u dotičnoj trećoj državi.

(b) Čak i kada država ima diplomatsku misiju ili konzularno predstavništvo u trećoj zemlji, može zatražiti od druge države koja ima konzularno predstavništvo u toj trećoj zemlji da ju zastupa. Jedinstvena viza se izdaje u ime zastupane države, na temelju njezinog prethodnog odobrenja i, prema potrebi, na temelju prethodnog savjetovanja između središnjih tijela.

(c) Kod izdavanja jedinstvenih viza sukladno točkama (a) i (b), zastupana država ili država ili države koje su zastupane i država koja zastupa tu državu/države, dogovaraju oblik zastupanja, te utvrđuju:

— trajanje takvog zastupanja i uvjetima njegovog prestanka,

— i, za primjenu točke (b), dogovore za provedbu takvog zastupanja, uključujući uvjete koji uređuju osiguranje prostorija od strane države koja zastupa ili osiguranje osoblja od strane države koja zastupa i zastupane države, te eventualni financijski doprinos zastupane države za troškove koje ima država koja ju zastupa u izdavanju viza.

(d) Kada se jedinstvene vize izdaju sukladno točki (a) i (b), zastupanje se iskazuje u tablici predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza utvrđenoj u Prilogu 18.”

2. U točki (e), riječi „u trećim zemljama u kojima nisu zastupljene sve države Schengena”, zamijenit će se „u slučaju zastupanja u skladu s točkom (a) i (b).”

3. Posljednja alineja točke (e) zamjenjuje se sljedećim:

„— na lokalnoj razini, diplomatske misije ili konzularna predstavništva, u okviru lokalne konzularne suradnje, osiguravaju potrebne podatke podnositeljima zahtjeva za vize o obvezama koje proizlaze iz obavljanja zastupanja u skladu s točkom (a) i (b).”

Članak 2.

Prilog pod brojem 18. i sa naslovom „Tablica predstavništava za izdavanje jedinstvenih viza”, dodaje se Zajedničkim konzularnim uputama. Ovaj Prilog se sastavlja i ažurira na temelju podataka dostavljenih Glavnom tajništvu Vijeća u skladu s postupkom iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 789/2001 za izmjene priručnika koji se odnosi na izdavanje schengenskih viza u trećim državama u kojima nisu zastupljene sve države Schengena i zamjenjuje priručnik.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Odluka upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 2003.

Za Vijeće

Predsjednik

A. MATTEOLI